

உலகின் அனைவரையும்விட பெற்றோருக்கு அதிக உபகாரம் செய்ய வேண்டியது உண்மை முஸ்லிமின் கடமை

உண்மை முஸ்லிமின் தலையாயப் பண்புகளில் பெற்றோருடன் உபகாரமாகவும் நன்றியுடனும் நடந்து கொள்வது மிக முக்கியமானதொன்றாகும். இஸ்லாம் வலியுறுத்தும் மிக முக்கியக் கடமைகளில் பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இது குறித்த உறுதியான ஆதாரங்கள் உள்ளன.

மார்க்கப் பற்றுள்ள முஸ்லிம் அல்லாஹ்வின் வதேம் மற்றும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸலம் அவர்களின் வழிமுறைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட ஆதாரங்களை வழிகாட்டியாகக் கொள்ளவேண்டும். அவையனைத்தும் பெற்றோருடன் உபகாரமாகவும் அழகிய உறவுடனும் நடந்துகொள்ள வலியுறுத்துகின்றன

அவர்களது அந்தஸ்தையும், அவர்களுக்கான கடமையையும் அறிவார்வநேறந்த மத்திலும் இல்லாத, மனிதகுலம் கண்டிராத உயரிய அந்தஸ்தை பெற்றோருக்கு இஸ்லாம் மட்டுமே வழங்கியுள்ளது.

அல்லாஹ்வை ஈமான்கொள்வதற்கும், அவனை வணங்குவதற்கும் அடுத்ததாக பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வதை இஸ்லாம் அமர்த்துள்ளது.

அல்லாஹ்வின் திருப்திக்குப் பிறகு பெற்றோரின் பொருத்தத்தை இணைத்து திருக்குர்ஆனின் பல வசனங்கள் காணக்கிடக்கின்றன. "அல்லாஹ்வையே வணங்குங்கள். அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணையாக் காதிர்கள். பெற்றோருக்கு

நன்றி செய்யுங்கள்".
(அல்குர்அன் 4:36)

உலகின் அனாவரையும் விட பற்றோருக்கு அதிக உபகாரம் செய்ய வேண்டியது உண்மை முஸ்லிமின் கடமை என்பதை மறக்கண்ட வசனம் தள்ளிவிடப்பட்டுள்ளது. பற்றோரின் மாண்புகளைத் தள்ளிவிடப்பட்டு பற்றோரின் விஷயத்தில் முஸ்லிம் பின்பற்றவேண்டிய நடமாற்றங்களை திருக்கூர் அன் விவரிக்கிறது.

அவர்களில் இருவரோ அல்லது இருவராமளோ இருந்து, வயதோடு தின பலவீனத்திற்கு இலக்காக இருந்தால் அவர்களுக்கு மனிதகுலம் கண்டிராத களவத்தலை இஸ்லாம் வழங்குகிறது.

"(நபியே!) உமதிறவைன் தன்னதைத் தவிர (மற்றவரையும்) வணங்கக் கூடாதன்றும் (கட்டளையிடப்பிரும்புதுடன்) தாய், தந்தைக்கு நன்றி செய்யும் படியாகவும் கட்டளையிடப்பிரும்புகிறான். அவர்களில் ஒருவரோ, அல்லது இருவராமளோ மூதூமையை அடையுவிட்ட பதிலும் உம்மிடமிருந்து அவர்களை வரூட்டவும் வேண்டாம், அவர்களை (நிந்தனையாக)ச் 'சீ' என்று சொல்லவும் வேண்டாம். அவர்களிடம் (எதற்குக் கூறியபதிலும் புஜம் தாழ்த்தி) மிக்க மரியாதையாக (வும் அன்பாக) வுமே பேசும். அவர்களுக்கு மிக்க அன்புடன் பணிந்து நடப்பீராக! அன்றி, என் இறவைனே! நான் குழந்தையாக இருந்தபதே (மிக அன்பாக) என்னை அவர்கள் வளர்த்து, பரிபாலித்த பிரகாரமே, நீயும் அவ்விருவர் மீதும், அன்பும் அருளும் புரிவாயாக! என்றும் நீ ர் பிரார்த்திப்பீராக!" (அல்குர்ஆன் 17: 23,24)

இவ்வசனம் படததுப் பரிபாலிக்கும் இரட்சகனின் உறுதியான கட்டளையாகும். "உமதிறவைன் தன்னதைத் தவிர (மற்றவரையும்) வணங்கக் கூடாதன்றும் தாய் தந்தைக்கு நன்றி செய்யும் படியும் கட்டளையிடப்பிரும்புகிறான்" என்பது திருமறையின் கூற்றாகும். இதில் அல்லாஹ்வை வணங்குவது மற்றும் பற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வதற்குமிடையே உறுதியான தொடர்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதப் பண்புகளை ஆய்வு செய்பவர்கள், சீர்திருத்தவாதிகள், மதேகைகள் ஆகியோரின் சிந்தனைக்கு எட்டாத அளவு இதில் பற்றோரின் அந்தஸ்து உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

இத்திருவசனத்தின் உள்ளார்ந்த கருத்தைக் கவனிக்கும்பதே பற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வது என்ற உயரிய நோக்கம் மட்டும் வளர்ப்பதில்லை. மாறாக அன்பு, நேசம்,

உபகாரம் பன்னா சயெல்களின் உள்குணர்வமைககளின் இதயங்களில் ஊடாருவச் செய்து, தங்களது பற்றோரின் மீது கருணை மழையை பொழியவும் துண்டுகிறது.

"அவர்களில் ஒருவரோ அல்லது இருவராமோ உம்மிடமிருந்து, மதுமையை அடந்ததுவிட்ட போதிலும்" இந்த திருவசனத்தில் உள்ள "உம்மிடமிருந்து" என்ற வார்த்தையின் பொருள் உமது பாதுகாப்பில், உமது அரவண்பையில், உமது பராமரிப்பில் என்பதாகும்.

"அவர்களை விரட்டவும் வணேடாம். அவர்களை (நிந்தனையாக)ச் 'சீ' என்று சொல்லவும் வணேடாம்" என்ற வசனம், இருவரும் மதுமையடைந்து பலவீனமடைந்துவிட்டால் அவர்களிடம் நிந்தனையான மனநெருக்கடியை ஏற்படுத்தும் எந்தவொரு வார்த்தையையும் எந்த நிலையிலும் கபறிவிடாதே. அவர்களது உள்ளமும் கண்களும் குளிரும் படியான நல்ல வார்த்தைகளையே பசேவணேடும் என்பதை நமக்கு உணர்த்துகிறது.

"அவர்களிடம் (எதற்கு கபறியபோதிலும்) புஜம் தாழ்த்தி மிக்க மரியாதையாக(வும் அன்பாக)வுமே பசேம. அவர்களுக்கு மிக்க அன்புடன் பணிந்து நடப்பீராக" என்ற வசனம் அவர்களுக்கு முன்பாக நிற்கும் போது மரியாதையுடனும், பணிவுடனும், தாழ்வுடனும் நிற்கவணேடும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

அவர்கள் உனக்குச் செய்த உபகாரங்களையும் நீ குழந்தைப் பருவத்தில் பலவீனமாக இருந்தபோது அவர்கள் பரிபாலித்து வளர்த்ததையும் நினைவில் வைத்து அவர்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்வணேடும் என்பதை பின்வரும் வசனம் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

"நான் குழந்தையாக இருந்தபோது (மிக்க அன்பாக) என்னை அவர்கள் வளர்த்து, போஷித்த பிரகாரமே நீயும் அவ்விருவர்மீதும், அன்பும் அருளும் புரிவாயாக! என்றும் நீர் பிரார்த்திப்பீராக." பரந்த மனமும் பிரகாசிக்கும் அறிவாற்றலும் கொண்ட முஸ்லிம் அல்லாஹ்வின் இவ்வாறான அழகிய கட்டளைகளை பல திருவசனங்களில் அதிகமதிகம் கற்று தனது பற்றோருக்கு அதிக கண்ணியமும் உபகாரமும் செய்பவராக இருப்பார்.

"அல்லாஹ் வையே வணங்குங்கள். அவனுக்கு யாதொன்றையும் இணையாக் காத்தீர்கள். பற்றோருக்கு நன்றி செய்யுங்கள்....." (அல்குர்ஆன் 4:36)

"தாய் தந்தைக்கு நன்மை செய்யும் படியாக நாம் மனிதனுக்கு நல்லுபதேசம் செய்திருக்கின்றோம்..." (அல்குர்ஆன் 29:8)

"தமது தாய் தந்தைக்கு நன்றி செய்வது)பற்றி மனிதனுக்கு நாம் நல்லுபதேசம் செய்தோம். அவனுடைய தாய், துன்பத்தின் மலே துன்பத்தை அனுபவித்து (கர்ப்பத்தில்) அவனைச் சும்ன்தாள்..." (அல்குர்ஆன் 31:14)

பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வதைப் பற்றி வந்துள்ள வசனங்களை சிந்திப்பவர் இறைவசனங்களதைத் தொடர்ந்து பல நபிமொழிகளையும் காணமுடியும். அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்யத் துண்டியும் எக்காரணமாக இருப்பினும் நோவினயையும் மாறுசெய்வதையும் தவிர்க்குமாறு அவை வலியுறுத்துகின்றன.

அப்துல்லாஹ் இய்னு மஸ்ஊது ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அறிவிக் கிறார்கள்: நான் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் "அல்லாஹ் வுக்கு உபப்பான அமல் எது" என்று கேட்டேன். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "தொழுகையை அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது" என்றார்கள். "பின்பு என்ன" என்று கேட்டேன். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வது" என்றார்கள். "பின்பு என்ன" என்று கேட்டேன். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "(ஜிஹாத்) அல்லாஹ் வின் பாதையில் போரிடுவது" என்றார்கள். (நபிகள்: ஸஹீ ஹுல் புகாரி, ஸஹீ ஹ் முஸ்லிம்)

நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வதை, தொழுகை மற்றும் இறைவழியில் போரிடுவது என்ற இரு மகத்தான கடமைகளுக்கு மத்தியில் குறிப்பிட்டார்கள்.. தொழுகை மார்க்கத்தின் துணாகும். "ஜிஹாத்" இஸ்லாத்தின் பெருமமை அமலாகும். ஆகவே நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் பெற்றோர்களுக்கு உபகாரம் செய்வதை இவ்விரண்டிற்கும் இடையில் கடுமையாகியிருந்து அதற்கு எத்தக உயரிய அந்தஸ்தை கொடுத்து திருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்!

ஓர் மனிதர் அல்லாஹ் வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடி ஹிஜ்ரத் மற்றும் ஜிஹாத் செய்வதற்கு "பைஅத்" (வாக்குபிரமாணம்) செய்ய விரும்பி நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் அனுமதிக்கோரி நின்றார். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம்

அவர்கள் அவரை ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயங்கி அவரிடத்தில் ""உமது பற்றேரீரில் எவரனேம இரூவர் இரூக்கிறார்கள்?" என்று கட்டார்கள். அம்மனிதர் "ஆம்! இரூவரூம் இரூக்கிறார்கள்" என்றார். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "நீர் அல்லாஹ் விடம் நற்குலியை விரும்புகிறீரா?" என்று கட்டார்கள். அம்மனிதர் "ஆம்" என பதிலளித்தார்.. கருணைமிகு நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் ""உமது பற்றேரீரிடமே நீர் திரும்பிச் சனென்று அவ்விரூவர்களிடமும் உபகாரமாக நடந்துகொள்"" என்று கபறினார்கள். (நபி: ஸஹீ ஹுல் புகாரி)

நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் பரூக்காக படகளைத் திரட்டிக் கொண்டுபோகும் நிலையிலும் வாளடெடுத்துப் பரூபரியும் வீரர் தவேயென்றிருந்தும் தமது மனமையான இதயத்தில் பற்றேரீரின் பலவீனமும் மகனிடம் அவர்கள் தவேபைப்படுவதையும் நினகைகத் தவறவில்லை. நஃபிலான ஜிஹாதவிட பற்றேரூக்கு பணிவிடை செய்து அவர்களுக்கு உபகாரம் செய்து வதற்கு முன்னுரிமை அளித்தார்கள். மனிதனின் வறெறிக் காக அல்லாஹ் அமதை துள்ள நடநிலையான இஸ்லாமின் நறிகளில் பற்றேரூக்கு உபகாரம் செய்து அழகிய முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற பண்பை உறுதிப்படுத்துவதற்காக இவ்வாறு அவர்களுக்கு உபதசீத்தார்கள்.

ஸஃது இப்னு அபீ வக்காஸ் ரளியல்லாஹு அனஹு அவர்கள் இஸ்லாத்தை தழுவியதனை அவர்களது தாயார் ஏற்க மறுத்து "நீ இஸ்லாத்தை விட்டு விலகி வரவேண்டும். இல்லையென்றால் நான் மரணிக் கும் வரை உணவரூந்த மாட்டனே; தாயகைக் கொன்றவன் என்ற அரபிகளின் அவச்சொல்லுக்கும் கடுபத்துக்கும் நீ இலக்காகாவாய்" என்று கபறினார்.

அவர்களுக்கு ஸஃது ரளியல்லாஹு அனஹு அவர்கள் "அறிந்துகொள்! அல்லாஹ் வின் மீது அணையாக! உமக்கு நபி உயிரிகள் இரூந்து அது ஓவ்வொன்றாகப் பிரிந்தாலும் (நபி மூறமை மரணமடநைந்தாலும்) எனது மார்க்கத் திலிருந்து விலகமாட்டனே" என்று பதிலளித்தார். தாய் ஓரூ தினங்களாக சாப்பிடாமல் இரூந்துவிட்டு மின்னாவது நாள் பசியை பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் உணவரூந்தி விட்டார்.

அப்போது இரூ திரூவசனத்தனை இறக்கி அதை முஸ்லிம்களுக்கு ஓதிக் காட்டுமாறு தனது தப்தரூக்கு அல்லாஹ் கட்டளையிட்டான். அதில் ஸஃது ரளியல்லாஹு அனஹு அவர்கள் தனது தாயிடம் கடுமையான முறையில் பதிலளித்ததைக் கண்டித்திருந்தான். எனினும் (இறவைன் என்று) நீ அறியாததை, எனக்கு இணவைகைக்கும் படி அவர்கள் உன்னை நிர்ப்பந்தித்தால், (அவ்விஷயத்தில்) நீ அவ்விரூவர்க்கும் வழிப்பட வேண்டாம். ஆயினும் இவ்வூலகத்தில் (நன்மையான காரியங்களில்) நீ அவ்விரூவரூடனும் அன்புடன் ஓத்துவாழ்.... (அல்கூர் ஆன் 31:15)

ஜூரஜை என்ற வணக்கசாலியின் சம்பவத்தில் பெற்றோருக்கு வழிபடும்வதன் முக்கியத்துவம் குறித்த அற்புதமான பதிப்பினை உண்டு. ஒரு நாள் ஜூரஜை தொழுகுது கொண்டுபுகும்போது அவரது தாயார் அழைத்தார். ஜூரஜை "இறவைனே! எனது தாயா? எனது தொழுகையை?" என்று எண்ணிவிட்டுத் தொழுகையைத் தீர்ந்தெடுத்தார். இரண்டாவதாக அழைத்தபோதும் பதிலளிக் காமல் தொழுகுது கொண்டுபுகுந்தார்.

மீன்றாவதாக அழைத்தபோதும் அவர் பதிலளிக் காததால் அவரது தாய் அவர்மீது கோபமாக "விபச்சாரியின் முகத்தபை பாரக்காத வரவை அல்லாஹ் அவரை மரணிக்கச் செய்யாதிருக்கட்டும்" என்று சாபமிட்டுவிட்டார். சில காலங்களாகுப் பின் ஒருபணை, ஆட்டிடயைன் ஒருவனுடன் விபச்சாரம் செய்து கர்ப்பமடைந்தாள். தனது தவறு வளையாகி விடும்பென்று அவள் அஞ்சியபோது அந்த ஆட்டிடயைன் அவளிடம் "உன்னிடம் எவரனும் குழந்தைக்குத் தந்தையாரென்று கட்டீடால், வணக்கசாலியான ஜூரஜை என்று கஹிவிடு" என்றான். அவளும் அவ்வாறே கஹிவிட்டாள்.

இதயைறிந்த மக்கள் ஜூரஜைின் வணக்கஸ்தலத்தை உடதைத் திரிந்தனர். அதிகாரிகள் அவரைக் கைது செய்து தண்டனை நிறைவேற்றப்படும் மதானத்திற்கு இழுத்து வந்தனர். வரும் வழியில் தனது தாயின் துஆ நினவைக்கு வந்து அவர் சிரித்தார். தண்டனையைக் காகத் தயாரானபோது இரண்டு ரக அத்துகள் தொழ அனுமதி கட்டீடார். பின்பு அந்தக் குழந்தையை வாங்கி காதின் அருகில் மெதுவாக "உன் தந்தையார்?" என்று கட்டீடார். குழந்தை "எனது தந்தை இன்ன ஆட்டிடயைன்" என்று கஹியது.

உடனே கஹியிருந்த மக்கள் தக்பீர், தஹ்லீல் கஹி "நாங்கள் உங்களது வணக்கஸ்தலத்தை தங்கத்தாலும் வளையாலும், கட்டித்தருகிறோம்" என்றார்கள். அவர் "வணைடாம்! முன்போலவே மண்ணால் அழைத்துக் கொடுங்கள்" என்று கஹிவிட்டார். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "ஜூரஜை மாரக்கத்தை விளங்கியவராக இருந்தால் தொழுகையை நீண்ட நேரம் தொடர்வதைவிட தாய்க்கு பதிலளிப்பது அவசியம் என்பதை அறிந்திருப்பார்" என்றார்கள். (நபி: ஸஹீஹுல் புகாரி)

இதனால்தான் அறிஞர்கள் கஹுகிறார்கள்: ஒருவர் நஃபில் (உபரியாக) தொழும்போது பெற்றோர்களில் இருவர் அழைத்தால் தொழுகையை முறித்துவிட்டு அவர்களது அழைப்பை ஏற்கவேண்டும்.. முஸ்லிம்களாக இல்லையெனினும் அவ்விருவருக்கும் உபகாரம் செய்வார் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் தனது சங்கமைக்க நல்லுபத்சேங்களால் மனிதநேயத்தின் உச்சநிலையை சூட்டிக்காட்டினார்கள். அதாவது பெற்றோர்கள் முஸ்லிம்களாக இல்லையெனினும் அவர்களுடன் உபகாரமாகவும்

நன்றியுடனும் நடந்துகொள்ள உபதேசித்துள்ளார்கள்..

அஸ்மா ரளியல்லாஹு அன்ஹா அவர்கள் கஹினார்கள்: நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களின் காலத்தில் இணைவைப்பவராக இருந்தான் அன்னை இருமுறை என்னிடம் வந்திருந்தார். இதுபற்றி நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் சீனா "எனது தாய் மிக ஆவலுடன் (உதவி கேட்டு) என்னிடம் வந்திருக்கிறார். எனது அன்னைக்கு உபகாரம் செய்யலாமா?" என்று வினவினேன். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "ஆம்! உன் அன்னைக்கு உபகாரம் செய்" என்று கஹினார்கள். (நபிகள்: ஸஹீ ஹுல் புகாரி, ஸஹீ ஹ் முஸ்லிம்)

திருக்கூர் ஆன் மற்றும் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களின் இவ்வாறான கண்ணோட்டத்தைப் புரிந்துகொள்ளும் முஸ்லிம் அல்லாஹ் வின்படபைப்புகளில் உபகாரத்திற்குப் பற்றுகளே மிகத் தகுதியானவர்கள் என்பதைக் கண்டுகொள்வார். அவர்களின் அழகிய முறையிலான உறவை அனதத்து நிலைகளிலும் அனதத்துக் காலங்களிலும் பணைவண்டும். இதுதான் நபித்தமோர்கள் மற்றும் நன்மையால் அவர்களைப் பின்பற்றிய சான்றோர்களின் நடமையாகும். இரவர ஸயீ து இப்னு முஸய்யப் ரஹ்மதுல்லாஹி அலஹி அவர்களிடம் "நான் பற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வது பற்றிய அனதத்து வசனங்களையும் புரிந்துகொண்டேன். ஆனால், அவர்களிடம் மிக்க கண்ணியமாக பசேவீ ராக! என்ற திருவசனத்தின் பொருள் மட்டும் விளங்கவில்லை" என்றார். ஸயீ து ரஹ்மதுல்லாஹி அலஹி அவர்களுக்கு "அவ்விருவருடன் உரையாடும் போது இரு அபிமதை தனது எஜமானரிடம் பசேவது போன்று உரையாட வேண்டும்" என்று விளக்கமளித்தார்கள்.

இப்னு ஸீ ரீன் ரஹ்மதுல்லாஹி அலஹி அவர்கள் தனது தாயுடன் உரையாடும் போது கண்ணியப்படுத்தும் விதமாக மிக மெல்லிய குரலில் பசேவார்கள். அப்போது அவர்களது குரல் இரு நோயாளியின் குரலைப் போன்று இருக்கும்.

அவர்களை நோவினை செய்வதுபற்றி அச்சம் கொண்டிருப்பார் பற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வது பற்றிய ஆர்வமட்டும் தெளிவான ஆதாரங்களை நாம் கண்டுணர்ந்தபின், வரும் பக்கங்களில் அவர்களை நோவினை செய்வது பற்றிய எச்சரிக்கைகளைக் காண்போம்! அதைப் படிக்கும் போதே பற்றோரை நோவினை செய்யும் கடினசித்தம் கொண்ட பிள்ளைகளின் இதயம் திடுக்கிடவேண்டும். அவர்களது மனம் அஞ்சி நடாங்கவேண்டும். பற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வதும் அல்லாஹ் வணமான் கொள்வதும் இணைத்துக் கஹப்பட்டதுபோல, பற்றோருக்கு நோவினையைளிப்பதை அல்லாஹ் வுக்கு இணைவைப்பதுடன் சரேக்கப்பட்டதுள்ளது கவனத்திற்குரியதாகும். அது உண்மையான முஸ்லிமின் இதயத்தை திடுக்கிடச் செய்யும் கொடூரமான தீமையாகும்.

அதனை சரி செய்துகொள்ள இதயம் துடிக்கும். ஏனெனில், அது பாவம் மற்றும் கற்றங்களில் மிகக் கொடும்ரமானதாகும்.

அப்பி பக்ரா ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: "உங்களுக்கு பாவங்களிலெல்லாம் மிகப்பெரிய பாவத்தை அறிவிக்கட்டுமா" என நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் மீண்டும்முறை கேட்டார்கள். நாங்கள் "அறிவித்துத் தாருங்கள் அல்லாஹ் வினா துரே!" என்று கபினினோம். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "அல்லாஹ் வுக்கு இணைவைத்தல், பற்றேரூக்கு நோவினை செய்தல்" என்று கபினினார்கள். (நபிகள்: ஸஹீ ஹுல் புகாரி, ஸஹீ ஹு மஸுலிம்)

முதலில் தாய்க்கும் அடுத்து தந்தைக்கும் உபகாரம் செய்வார்

பிள்ளைகள் பற்றேரூக்கு செய்யும் உபகாரத்தில் சமநிலையை தவறவிட்டுவிடக் கபடாது என்பதற்காகத்தான் இஸ்லாம் இரூவூக்கும் ஏற்றவாறும் தாய்க்கினத தனியாகவும் தந்தைக்கினத தனியாகவும் அழகிய வழிகாட்டுதல்களை அளித்திருக்கிறது. தன்னிடம் ஜிஹாது செய்வதற்கான அனுமதி கேட்டவரிடம் அண்ணல் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் உன் பற்றேரூரில் இரூவூவது உயிரூடன் இரூக்கிறாரா? என்று கேட்டதிலிருந்து "அவ்விரூவூம் சமமாக கவனிக்கத் தகுந்தவர்களே; இரூவூக்குமே உபகாரம் செய்வது கடமை" என தெரியவரூகிறது. அவ்வாறே அஸ்மா ரளியல்லாஹு அன்ஹா அவர்களை இணைவைக்கும் தாயூடன் இணக்கமாக இரூக்க நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் உத்தரவிட்டதையும் கண்டோம்.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் இரூவூர் "இறதைத் துரே! நான் அழகிய முறையில் நடந்துகொள்ள மிகவும் தகுதியானவர் யார்" என்று கேட்டார். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் ""உமது தாய்" என்றார்கள். "பிறகு யார்" என்று கேட்டார். "உமது தாய்" என்றார்கள்.. "பிறகு யார்" என்று கேட்டார். "உமது தந்தை" என்று நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். (நபிகள்: ஸஹீ ஹுல் புகாரி)

இந்த நபிமொழிகளில் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் தந்தைக்கு உபகாரம் செய்வதனை தாயின் உபகாரத்திற்கு முன்னமே அளித்துள்ளார்கள். இதையே நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களுக்குப்பின் நபித்தமூர் களும் வலியுறுத்தினார்கள்.

தலசிறந்த மதேயான இப்னு அப்பாஸ் ரளியல் லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தாய்க்கு உபகாரம் செய்வதை அல்லாஹ் விடம் நரூங்கச் செய்யும் நற்செயலாகக் கருதினார்கள். அவர்களிடம் இருமனிதர், "நான் ஒரு பண்ணை மணமுடிக் க விரும்பினேன், அவள் மறுத்து விட்டாள். மற்றொருவர் விரும்பியபோது அவள் சம்மதித்து விட்டாள். இதனால் ரோஷம் கொண்ட நான் அவளகைக் கொலை செய்துவிட்டேன். எனக்கு எதனும் பரிகாரம் உண்டா?" என்று கேட்டார். இப்னு அப்பாஸ் ரளியல் லாஹு அன்ஹு "உமக்கு தாய் இருக்கிறாரா?" என்று கேட்டார்கள்.. அவர் "இல்லை" என்றார். "அல்லாஹ் விடம் தளபா செய்து, முடிந்தளவு அல்லாஹ் விடம் நரூங்கத் ததை தடிக் கொள்" என்றார்கள்.

இதை அறிவித்த அதா இப்னு யஸார் ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்கள் கறினார்கள்: நான் இப்னு அப்பாஸ் ரளியல் லாஹு அன்ஹு அவர்களிடம் "ஏன் அவரது தாய் உயிருடன் இருக்கிறாரா என வினவினீர்கள்?" என்று கேட்டேன். அவர்கள் "அல்லாஹ் வுக்கு மிக நரூங்கக்மாக ஆவதற்கு தாய்க்கு உபகாரம் செய்வதைவிட சிறந்த அமல் எதையும் நான் அறியவில்லை." என்று கறினார்கள். (நபி: அல் அதபுல் முஃபரத்)

இமாம் புகாரி ரஹ்மதுல் லாஹி அலஹி அவர்கள் தனது அல் அதபுல் முஃபரத் என்ற நபிலில் "தந்தைக்கு உபகாரம் செய்வது" என்ற தலைப்பைவிட "தாய்க்கு உபகாரம் செய்வது" என்ற தலைப்பை முற்படும்படி நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களின் வழிமுறையை உறுதிபடுத்தினார்கள். அல்குர் அன்மக்களின் இதயங்களில் பற்றொருக்கு உபகாரம் செய்யும் உணர்வை வளரக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக தாய்க்கு உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறது. கர்ப்பம், பாலிட்டல் என்ற இந்த இரண்டு நிலைகளும் அவளது வாழ்வின் மிகச்சிரமமான காலகட்டமாக இருப்பதால் தாயின் அந்தஸ்தை முன்னிலைப்படுத்தி அவளிடம் மிக மனமையாக நடந்து கொள்ளுமாறு உத்தரவிடுகிறது.

தமது தாய் தந்தைக்கு நன்றி செய்வது) பற்றி மனிதனுக்கு நாம் நல்லுபதேசம் செய்தோம். அவனுடைய தாய் துன்பத்தின் மலே துன்பத்தை அனுபவித்து, (கர்ப்பத்தில்) அவனைச் சும்ந் தாள். (அவன் பிறந்த) பிறகு இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னரே அவனுக்குப் பால் மறக்கபித்தாள். (ஆகவே மனிதனே!) எனக்கும் உனது தாய் தந்தைக்கும் நன்றி செலுத்தி வா. (முடிவில் நீ) என்னிடமே வந்து சரே வண்பியதிரூக்கிறது. (அல்குர் ஆன் 31:14)

எத்தனை அற்புதமான பதேனை! மனித நயேத்தின் எத்தக அபுர் வமான கண்ணோட்டம்!

(நீ எனக்கும் உனது தாய் தந்தைக்கும் நன்றி சலுத்திவா) மகன் பற்றேரோருக்கு செய்வணைபிய நன்றியை அல்லாஹ் வுக்கு செய்வணைபிய நன்றியின் தொடர்ச்சியாகக் கிற்ப்பட்டுள்ளது. இந்த நன்றி, நற்செயல்கள் அனைத்திலும் தலையாயதாகும். இந்த மாரக் கம் பற்றேரோருக்கு எவ்வளவு உயரிய அந்தஸ்தை வழங்கியுள்ளது எனபதனைப் பாருங்கள்!

பிள்ளைகளுக்கு வாழ்க்கையில் வசதிகள் ஏற்பட்டும், சலுவல் சமீபிப்பும் உண்டாகி, அழகிய மனவியும் அன்பு குழந்தையும் அவனை அதிகம் கவர்ந்து, பற்றேரோருக்கு கொடுக்கவணைபிய முக்கியத்துவத்திலிருந்து அவனை விலக்கிவிடலாம். தந்தையையும் அவர் அவனுக்காகச் செய்த சலுவல்களையும் மறந்து, அவருக்கு உதவி செய்யாமல் கரங்களை மடக்கிக் கொண்டவன் அல்லாஹ் வின் கோபத்துக்கு இலக்காகிறான். ஆனால் உண்மை முஸ்லிம் இது அனைத்திலிருந்தும் விலகி இருப்பார். ஏனெனில், அவர் எல்லாக் காலங்களிலும் ஞானமிக் க, இஸ்லாமின் உயரிய கண்ணோட்டத்தை கொண்டிருப்பவர். அவர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கிறிய "நீ யும், உனது சலுவல்களும் உனது தந்தைக்குரியது" (நபிகள்: முஸ்னத் அஹ்மத், ஸுன்னத் அபிதாவீத்) என்ற உயரிய வழிகாட்டுதலை அறிந்திருப்பார்.

இந்த நபிமொழி முஸ்லிமின் இதயத்தில் பதிந்து, பற்றேரோருடன் தாராளமாக நடந்துகொள்ள அவரை துண்டுகிறது. அதனால் அவர் சலுவல் செய்யாமல் கையைச் சுருக்கிக் கொண்டும் தந்தைக்கு நோவினை தருவதிலிருந்தும், தந்தையை சிரமப்படுத்துவதிலிருந்தும் விலகி இருப்பார். இறதை துதர் ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கிறியதுபோல அவர் தன்னையும் தனது சலுவல்களையும் தந்தைக்கு உரிமையாக் கி விடும்வார். பற்றேரோரின் நண்பர்களுக்கும் உபகாரம் செய்வார் பற்றேரோருக்கு உபகாரம் செய்வதுடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் அவர்களால் நசீகக் கப்பட்டவர்களிடமும் துய்மையான அன்பை வெளிப்படுத்த வணைபியமென மாரக் கம் கட்டளையிடுகிறது.

நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கிறியதாக இப்பனு உமர் ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் அறிவிக் கிறார்கள்: "உபகாரத்திலெல்லாம் மிகப்பெரிய உபகாரம் ஒருவர் தமது தந்தையின் நசீகத்திற்குரியவரையும் நசீகப்பதாகும்." மற்றோர் அறிவிப்பில், "நிச்சயமாக உபகாரத்திலெல்லாம் மிகப்பெரிய உபகாரம் ஒருவர் தமது தந்தை நசீகத்தவரை, தந்தையின் மரணத்திற்குப் பிறகும் நசீகப்பது" என்றார்கள். (நபிகள்: ஸஹீ ஹ் முஸ்லிம்)

அப்துல்லாஹ் இப்பனு உமர் ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்கள் தமது தந்தை உமர் ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களுடைய தமோழர் இருவரை சந்திக்க நசீகிட்டது.. அவருக்கு அதிக மரியாதையும் உபகாரமும் செய்தார்கள். இப்பனு உமர் ரளியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களிடம் உடனிருந்தவர் இம்மனிதருக்கு இரண்டு திரஹம் கொடுத்திருந்தால்

புதுமுகாதா? என்று கட்டீட்டார். இய்னு உமர் ரளியல் லாஹு அன் ஹு அவர்கள் "உன் தந்தையின் நண்பர்களை பணிக் கொள்; அவர்களது உறவை துண்டித்து விடாதே; அப்பி துண்டித்தால் அல்லாஹ் உனது பிரகாசத்தை அணைத்துவிடுவான்" என நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் கஹியதாக பதிலளித்தார்கள். (நபி ஸஹீ ஹ் முஸ்லிம்)

இரு மனிதர் நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்களிடம் "அல்லாஹ் வின் துதரே! எனது பற்றேர்களுக்கூரிய உபகாரங்களில் அவர்கள் மரணமடைந்த பிறகும் நான் அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய உபகாரம் எதனே மிருக்கிறது?" என்று கட்டீட்டார். நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் "ஆம்! நான்கு விஷயங்கள் உள்ளன.

1) அவர்களுக்கு துஆ செய்வது அவ்விருவருக்காகவும் அல்லாஹ் விடம் பாவமன்னிப்பு கரூவது.

2) அவர்கள் செய்த உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவது.

3) அவர்களது நண்பர்களை கண்ணியப்படுத்துவது.

4) இரத்த பந்துக்களுடன் இணைந்திருத்தல்.. இரத்த பந்தம் என்ற உறவுமுறை அவ்விருவரின் மஹிமதே தவிர ஏற்பட முடியாது" என்று கஹினார்கள். (அல் அதபுல் முஃபரத்)

பற்றேர்களுக்கு கண்ணியம், உபகாரம், நசேம் கொள்வதின் உன்னதமான அம்சம் என்னவெனில் பிள்ளைகள் தமது பற்றேர்கள் இருக்கும் புதுமுகாதா இறந்த பின்னும் அவர்களுடைய தமோழர்களுடன் இணைந்திருக்கவேண்டும் என்பதுதான்.

உண்மை முஸ்லிம் அவ்விருவரின் தமோழர்களோடு தமோழமையையும் அன்பையும் எல்லா நிலையிலும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்வார். பற்றேரின் மரணத்திற்குப் பின்னும் அவர்களின் பழமையான நட்பை மறந்து விடமாட்டார். தனது அன்பிற்கூரிய பற்றேர் அமதை துக்கக் கொண்ட நட்பை துண்டித்து விடமாட்டார். இவ்வாறான மனிதநயே

எப்போதும் பின்வரும் வசனத்தை வழிகாட்டியாகக் கொள்ள வேண்டும். (நுபியே!) உமதிறவைன் தன்னதைத் தவிர (மற்றவையையும்) வணங்கக் கூடாதென்றும் (கட்டளையிடப்பிரும்புதூன்) தாய் தந்தைக்கு நன்றி செய்யும்படியாகவும் கட்டளையிடப்பிரும்புகிறான். அவர்களில் ஒருவரே அல்லது இருவராலும் உம்மிடம் மூதூமயை அடையுமாவிடப்போதிலும் அவர்களையெவ்வாறும் வணங்காமல். அவர்களை (நிந்தனையாகச்) "சீ" என்று சொல்லவும் வேண்டாம். அவர்களிடம் (எதற்குக் கூறியபோதிலும் புஜம் தாழ்த்தி) மிக்க மரியாதையாக (வும் அன்பாக) வுமே பேசும். அவர்களுக்கு மிக்க அன்புடன் பணிந்து நடப்பீராக அன்றி "என் இறைவனே! நான் குழந்தையாக இருந்தபொழுது (மிக அன்பாக) என்னை அவர்கள் வளர்த்துப் போஷித்த பிரகாரமே, நீயும் அவ்விருவர் மீதும், அன்பும் அருளும் புரிவாயாக!" என்றும் நீர் பிரார்த்திப்பீராக! (அல்குர்ஆன் 17:23,24)

சில சமயங்களில் பெற்றோர் நேர்வழியிலிருந்து விலகியிருக்கலாம். இவ்வாறான சமீபநிலையிலும் உபகாரியான முஸ்லிம் தனது பெற்றோரிடம் மனமயையாகவும் கண்ணியமாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்கள் நிலைத்திருக்கும் தவறான கொள்கையிலிருந்து அவர்களை அகற்றுவதற்காக கடினமாக நடந்து கொள்வதைத் தவிர்த்து, மனமயாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள் அவர்களது கவனம் சத்தியமாய்க் கத்தினால் திரும்புவதற்குக் காரணமாக அமையும்.

பலமான ஆதாரங்களின் மூலமாக, நூட்பமாகவும் அறிவுப்பெற்றவர்களாகவும் அவர்களை திரும்பிப்படுத்தி, நேர்வழியின்பால் திரும்ப முயற்சித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். முஸ்லிம் தனது பெற்றோர் இணைவைப்பவர்களாக இருப்பினும் அவர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணவேண்டும். இணைவைத்தல் என்பது மகத்தான குற்றம் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வதுடன் அவர்களுடன் இணக்கமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்விஷயத்தில் அல்லாஹ் விளக்கட்டளையாகும் மூதூமயை அடிப்பணிந்திட வேண்டும்.

தமது தாய் தந்தைக்கு நன்றி செய்யுமாறு மனிதனுக்கு நாம் நல்லுபதேசம் செய்தோம். அவனுடைய தாய் தந்தை மலே துன்பத்தை அனுபவித்து (கர்ப்பத்தில்) அவனைச் சூழ்ந்தாள். (அவன் பிறந்த) பிறகும் இரண்டு வருடங்களாக குப்பின்னரே அவனுக்குப் பால் மறக்கடித்தாள் (ஆகவே, மனிதனே!) நீ எனக்கும் உன்னுடைய தாய் தந்தைக்கும் நன்றி செலுத்திவா. (முபிவில் நீ), என்னிடமே வந்து சேர் வேண்டியதிருக்கிறது. எனினும் (இறைவன் என்று) நீ அறியாததை எனக்கு இணைவைக்கும்படி அவர்கள் உன்னை நிரப்ப நிதித்தால் (அவ்விஷயத்தில்) நீ அவ்விருவருக்கும் வழிபட வேண்டாம். ஆயினும் இவ்வாலகத்தில் (நன்மையான காரியங்களில்) நீ அவ்விருவருடனும் அன்புடன் ஒத்துவாழ். (அவ்விஷயத்திலும்) என்னையே நோக்கி நிற்போரின் வழியை நீ பின்பற்றி நடந்துவா. பின்னர் நீங்கள் (யாவரும்) என்னிடமே வந்து சேர் வேண்டியதிருக்கின்றது. நீங்கள் செய்யுமாறு பிரார்த்தனைகளைப் பற்றி (அது சமயம்) நான் உங்களுக்கு அறிவுறுத்துவேன். (அல்குர்ஆன் 31:14,15)

தாய் தந்தையர் மனித உறவுகளில் மிக நெருக்கமானவர்கள், நேசிக்கப்படுவதற்கு மூதல்தகுதிபற்றுவர்கள். எனினும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம் கொள்கைக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவத்திற்குப் பிறகுதான்.. அவர்கள் இணைவைப்பவர்களாக இருந்து மகனையும் அதற்குத் துண்பினால் அவர்களுக்கு கட்டுப்பாடுகூடாது. ஏனெனில் "படதைத் தவனுக்கு முரணாக படபைபினங்கள்க்கு வழிபட்டுதல்" எனப்பது இஸ்லாத்தில் இல்லலை. கொள்கைகோட்பாடு எனப்பது மற்றெந்த உறவுகளை விடவும் உயர்ந்தது.

கொள்கை சார்ந்த கட்டளை ஏனைய கட்டளைகளைவிட மலோனதாகும். இருப்பினும் பற்றேரூக்கு செய்யும், உதவியும், உபகாரமும், பராமரிப்பும் பிள்ளைகளிடமிருந்து தடையின்றி தடாடரந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். உண்மை முஸ்லிம் எல்லா நிலையிலும் அல்லாஹ் வின்கட்டளைக்கு அபிபணிந்து, பற்றேரூக்கு உபகாரம் செய்து, இயன்றளவு அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்ட வேண்டும்.

அவர்களுக்கு உபகாரமாகவும், மரியாதையுடனும் நடந்துகொள்வதுடன் சிறந்த உணவா, உடை, இருப்பிடம் போன்ற ஏற்பாடுகளையும் செய்து தரவேண்டும். வாழும் சமூகமும், சமூகச் சமூகமும் ஏற்றவகையில் மார்க்கத்தில் ஆகாமாக்கப்பட்ட வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இதற்கெல்லாம் மலோக அழகிய வார்த்தைகளை உபயோகிப்பதும், புன்னகை தவழும் முகத்துடன் அவர்களை முன்னகைக்குவதும், அவர்கள் செய்த உபகாரத்தை எண்ணி உள்ளத்தால் அவர்களை நேசிப்பதும் மிக முக்கியமானதாகும்.

உண்மை முஸ்லிம் பற்றேரூக்குச் செய்யவேண்டிய உபகாரங்கள் அவர்களுடைய மரணத்துடன் நின்றாவிடாது. மாறாக அவர்களுக்காக தர்மம் செய்து வதாலும், அதிகமதிகம் துஆச் செய்தாலும் அவர்களது மரணத்திற்குப் பிறகும் முஸ்லிமான பிள்ளையின் உபகாரம் தடாடரந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு மிக்க அன்புடன் பணிந்து நடப்பீராக! அன்றி, என இறவைனே! நான் குழந்தையாக இருந்தபொழுது (மிக அன்பாக) என்னை அவர்கள் வளர்த்துப் போஷித்த பிரகாரமே, நீயும் அவ்விருவர் மீதும், அன்பும், அருளும் புரிவாயாக! என்றும் நீர் பிரார்த்திப்பீராக! (அல்குர்ஆன் 17:24)

அவை பற்றேரூக்கு உபகாரம் செய்து வது பற்றிய இஸ்லாத்தின் வழிகாட்டுதலாகும். இதன் அபிப்பாடியில் செயல்படும்பவரே நேர் வழி பற்றேராவார். உலகாதாய வாழ்வில் மழ்கி, நவீன அநாகரீகத்தால் கண்குருடாகிவிட்ட முஸ்லிம்கள் இத்தகைய நேர் வழியைப் பின்பற்றுகிறார்களா? இன்றைய நமது வாழ்வில் மனவியும் மக்களும் தான் மூதன் மையான இடத்தைப் பிடித்துள்ளார்கள். இவர்களுக்குப் பிறகுதான் பற்றேரூக்களுக்கு உதவிகூட்டுகிறது. பிள்ளைகள் இறையைச் சமூகம்

நல்லோர்களாக இல்லையென்றால் அப்பிள்ளைகள் மலம் சிறிதளவு உதவி, உபகாரம் கட்ட அப்பெற்றோருக்கு கிடப்பது அரிதாகி விடுகிறது.

நவீன நாகரீகம் என்ற மறைக்கத்திய சமூக அமைப்பு பெரும்பாலான முஸ்லிம்களின் இதயங்களை ஆக்கிரமித்துள்ளது. அவர்கள் பெற்றோரைப் பேணுவதிலும், முதுமையில் அவர்களாக காப்பதிலும் எவ்விதப் பலனும் இல்லையென நின்கை கிறார்கள்.. இவ்வாறான சிந்தனையுடைய சமூகத்ததைச் சார்ந்தவன் தனது மனைவி மக்களைப் பற்றி மட்டுமே கவலை கொள்வான். அதற்கு அப்பால் அவன் சிந்திக்கவும் மாட்டான். அவனைப் பெற்றெடுத்து வளர்த்தவர்களை நேசித்துடனும் நீ தத்துடனும் அணுகமாட்டான்.. ஆனால் அவனது பெற்றோர்களோ அவனை வளர்ப்பதற்காக பல இரவர்கள் தங்காமல் கழித்திருப்பார்கள்.

வாழ்வை எதிர்க்கொள்ள அவனைத் தயார் செய்வதில் தங்களது அநேக சிலவங்களை இழந்திருப்பார்கள். அவர்கள் மலம் அவன் அழகிய வீடு, பெருமமைக ஆட்கைள், உயர்தர உணவுகள், சுகமான வாகனம் போன்ற வசதிகளை அடைய து கொண்டபின் அவனது உள்ளம் மனைவி, மக்களிடம் சின்று விடுகிறது. தனது வளங்கள் அனைத்துக்கும் காரணமான பெற்றோரின பங்கை மறந்துவிடுகிறான். அம்முதியவர்கள் நேசம் மிகுந்த தனது மகனின் கரங்களை பற்றிக்கொள்ளத் துடிக் கிறார்கள். ஆனால் அவனோ பலவீனமான தனது பெற்றோரை உதறித் தள்ளுகிறான்.

பெற்றோருக்கு உபகாரம் செய்வது என்பது கருணையுடன் அவர்களை நோக்குவது, திறந்த மனதுடன் சிலவிடுவது, ஆதரவான அழகிய வார்த்தைகளால் உரையாடும்வது, மற்றும் நேசம் மிகுந்த புன்னகையாகும். இவ்வதான் முஸ்லிமின் இயற்கைப் பண்புகளாகும். இவற்றை பெற்றோரிடம் வளிப்படுத்துவது முஸ்லிமின் கடமையாகும். எவ்வளவுதான் வாழ்க்கை சிரமமானாலும், எவ்வளவுதான் வசதி ஏற்பட்டாலும் எவ்வளவுதான் அந்நியக் கலாச்சாரங்கள் ஊடாருவினாலும் முஸ்லிம்கள் இப்பண்புகளைக் கடைப்பிடிக்கத் தவறக்கூடாது. இந்த நற்குணங்கள் உள்ளங்கள் கல்லாகாமல் பாதுகாக்கின்றன.

தற்பெருமை கொண்ட நடத்தையிலிருந்து காப்பாற்றுகின்றன. மனிதநேயம், நன்றி அறிதல் போன்ற தய அடிப்படக்கை வழிவகை கின்றன. இப்பண்புகளே முஸ்லிம்களுக்கு சுவன வாயில்களைத் திறந்து கொடுக்கின்றன. இப்பண்பில்லாதவர்கள் சூயநலம், செய்நன்றி மறத்தல் என்ற அழிவில் வீழ்ந்து விடுகின்றனர்.

muslim guys